

[K. B. Andersen.]

ningen bedt ministeren om, når han nu skal til at udforme bekendtgørelsen om loven, at tage hensyn til denne lokale virksomhed til støtte for radio- og TV-undervisningen. Skulle det vise sig, når nu ministeren arbejder med spørgsmålet i sommerens løb, at loven ikke klarer problemerne, går jeg ud fra, at ministeren ikke vil tøve med at komme til Folketinget med et forslag om ændringer på dette punkt. Det er meget vigtigt, at vi ikke lægger hindringer i vejen for det vigtige afsnit, der hedder voksenundervisning i radio og TV.

Jeg vil i øvrigt gerne benytte lejligheden til at spørge undervisningsministeren, hvordan det egentlig går med planerne om voksenundervisning i radio og TV. Jeg har i sin tid givet udtryk for det standpunkt, som jeg stadig mener må være rigtigt, at det er undervisningsministeriet, der må finansiere denne undervisningsvirksomhed. Jeg mener, det må være rigtigt, at det ikke er licensmidlerne, der finansierer en sådan egentlig undervisningsvirksomhed, men med det standpunkt kan der jo nok være grund til nogen bekymring over for den meget stramme budgetpolitik, som finansministeren nu har lagt op til, hvor man vil skære stærkt ned i forhold til de udgiftsstigninger, der hidtil har været regnet med. Jeg håber, at dette meget vigtige uddannelsesområde ikke kommer til at lide under de nye budgetprincipper, men jeg vil gerne spørge undervisningsministeren om, hvilke planer man har med hensyn til den betænkning, der kom her i vinter.

Et af ændringsforslagene tager sig meget uskyldigt ud, men rummer måske nok nogle perspektiver, som vi ikke helt kan overse. Jeg tænker på ændringsforslag nr. 22, der giver mulighed for, at der kan drives interessegrupper for børn, uden at der ydes en løn derfor. Dette ændringsforslag skyldes jo en henvendelse fra børne- og ungdomskorpserne, der på et vist tidspunkt kørte frem i dagspressen med påstande om, at de gerne ville spare staten for 100 mill. kr., men det var der ikke nogen der syntes at interessere sig for. Det er selvfølgelig en forkert fremstilling. Da forslaget blev udarbejdet, var det ikke tanken, at bestemmelsen om de interessegrupper, der er tale om at oprette for skolesøgende børn i

eftermiddagstimerne, når skoletiden er forbi, skulle bruges til pludselig at omfatte alt det arbejde, der i dag består i de forskellige ungdomskorps; det viser jo også en række af bestemmelserne i loven, og det viser da først og fremmest de økonomiske beregninger. Eftersom hele lovforslaget er beregnet til at give en meromkostning på 20 mill. kr., kunne der jo alene af den grund ikke så godt være regnet med en lønomkostning på 100 mill. kr.

Men henvendelsen har altså ført til, at vi nu gør det muligt, at der oprettes interessegrupper uden lederløn. Det er vanskeligt for mig helt at overse konsekvenserne af dette, men da ministeren ikke har haft betænkneligheder, vil jeg acceptere det, og mit parti kan stemme for det. Vi kan kun være interesseret i, at børne- og ungdomskorpserne også optræder som initiativtagere i forbindelse med interessegrupperne for børn — det vil jeg gerne sige så stærkt, som jeg kan — men det har jo ikke været meningen med denne bestemmelse, at hele det arbejde, der hidtil har været udført i børne- og ungdomskorpserne, skulle kunne gå ind under reglerne for interessegrupper, bl. a. med det resultat, at de pågældende grupper skal have deres driftsudgifter dækket af stat og kommune.

Som lovforslaget var affattet, var det jo allerede en betydelig hjælp til børne- og ungdomskorpserne, hvis arbejde også trænger til støtte; de kom ind under reglerne for lokalstøtte, støtte til konsulenter, støtte til lederkursus og andet. Som forslaget nu bliver affattet, vil de kunne føre en væsentlig del af deres virksomhed ind under loven, også hvad driftsudgifter angår, men som sagt, jeg har gerne villet benytte lejligheden til at aflixe skrønen om de 100 mill. kr.

Mens vi er ved lønproblemerne, vil jeg gerne nævne det særlige lønproblem, der er dukket op i forbindelse med amtskonsulenterne for fritidsundervisningen. Aftenskoleudvalget og pædagogisk arbejdsudvalg gik i sin tid ind for, at amtskonsulenterne skulle lønnes efter de samme regler som amtsskolekonsulenterne. Da lovforslaget blev udarbejdet, fandt man det i ministeriet ikke rigtigt at tage stilling dertil, men skrev i bemærkningerne, at spørgsmålet om stillingens klassificering måtte tages op til fornyet overvejelse efter gennemførelse af en ny lønordning for tjenestemænd i staten og folke-